

умие е джнѣто на едно изсушено езеро, както ги има много такива около Балкана, можеше да има четири левги надлъжъ и петъ километри наширь. Нѣкои расклонения отъ тази формация раздѣлятъ това равнище отъ друго едно по-малко и още по-живописно равнище, кое-то прѣминахъ сутрѣнта. Това равнище бѣ голо: безъ гори, съ петъ-шестъ села, добра земя отъ нѣсипъ; напротивъ, планина-та, дѣ-то бѣхъ, и всичката околина, освенъ откъмъ Северъ, сж покрити съ расталакъ и гжсти гори. На Западъ, токо подъ пхтя ми, бѣше околина-та на Вѣтрень, съ бжлгарско сиромашко село подъ сжще-то име, расхладявано отъ хубави джрвета, между кои-то село-то почти на половина са затуляше. Тамъ сж свжршваха четири каменити долини съ расталакъ.

«Орхание е единъ новъ градъ на правий друмъ, кржсто-пхтъ, на кого-то бѣли-тѣ и нови кжщя са струпани на купъ; той са видѣше отъ место-то, дѣ-то бѣхъ азъ и имаше единъ приятень изгледъ. Този градъ е изграденъ отъ Султанъ-Абдулъ-Азиса, и е наименованъ, въ честь на Султанъ-Османа, основателя на владѣюща-та династия, Орхание. Н. В. Султана обича старини-тѣ, както и Пруский царъ, и никогѣ неизгубва случая да прави нѣща въ честь и вжспоминание на славни-тѣ си прѣдшественници.

«Орхание е населень съ Турци, Бжлгари и Черкези, Емигранти. Отъ послѣдни-тѣ сега има до около триста села, кои-то правителство-то засели въ Бжлгария, вѣроятно за да допжлнятъ турско-то население, кое-то поле-лека намалява. Турци-тѣ както и Бжлгари-тѣ сж твжрдѣ неблагоприятни отъ нови-тѣ си гости, кои-то нито знаятъ, нито искать да работять, а сж са прѣдали на грабителства и убийства; разказваха ми още и за два случая отъ чловѣкоядство, слѣдствие, види са, отъ глада; но турско-то население наистина вѣрва, че тѣ обичать да ядатъ месо. Това послѣдне-то, може би да е клевета отъ селяни-тѣ, кои-то бѣха насилени, както казвать, да имъ сжграджатъ безплатно кжщя и да имъ отетжпять отъ земи-тѣ си. Мжже-тѣ на тѣзи Емигранти сж едри и смѣли, жени-тѣ имъ сж хубавици и деца-та живи; но всички изобщо сж мжрзеливи и опорити. Не са знае още да ли отъ нужда и отъ обичай тѣ продаватъ деца-та си.

VI.

«На друга-та сутрѣна, кждѣ шесть часа, излѣзохъ отъ Орхание и поехъ пхтя за камъ София, дѣ-то имаше до пет-десятъ душъ работници (ангария), кои-то трошеха камане за